

[Justitsministeren.]

gynder deres arbejde. Det er en af de ting, man i alt fald godt kunne tænke sig havde en vis betydning. Derimod synes jeg ikke, at det, der er kommet frem her, giver mig anledning til at foretage noget yderligere hverken over for østre eller vestre landsret. Jeg er helt sikker på, at i østre landsret går man frem på akkurat samme måde, som præsidenten har erklæret man går frem i vestre landsret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lene Christensen* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Har ministeren taget stilling til, om statens areal på 1,5 km² syd for Hanstholm havn, der tidligere har været eksproprieret til havne- og jernbaneformål, skal fredes?“

Lene Christensen: Når jeg tillader mig at forespørge kulturministeren, om han har taget stilling til, om det af staten ejede areal på 1,5 km² syd for Hanstholm havn skal fredes, er det, fordi det er mit indtryk, at denne sag står lige foran en afgørelse. Principielt vil jeg gerne sige, at jeg finder det rigtigt, at vi forsøger at bevare så meget af vore endnu uspolerede naturområder som muligt, men da man ved Hanstholm allerede har fredet 50 km², der nu henligger som et reservat til stor glæde for befolkningen, finder jeg det urimeligt, at et areal, der gennemskæres af en offentlig vej, og som ikke har nogen direkte sammenhæng med det allerede fredede areal, nu skal fredes. Jeg finder det urimeligt, fordi det vil betyde, at et samfund, der er helt nyt, og som staten foreløbig har investeret 150-200 mill. kr. i, herved afskæres fra en yderligere udvikling.

Hanstholm er efter min mening et samfund, som burde have al den støtte, man kan give, fordi man her ser mennesker, der fra alle dele af landet er flyttet til en by, hvor de agter og allerede har bevist det muligt at bygge noget nyt op i takt med egnsudviklingens tanker. Ved fredning af dette areal afskærer man dem nu fra muligheden for udvidelse især af havneområdet og er dermed med til at standse hele udviklingen for Hanstholm.

Når man ser alle de andre problemer, de også har at slås med, som f. eks. ingen arbejdspladser for kvinder, hvilket i sig selv er højst uforståeligt, isoleret beliggenhed samt nu en stramning af bevillinger til de veje, der fører ned til den havn, de skal leve af, så håber jeg, man vil prøve at forstå, at kultur også kan være skabelse af et nyt og levedygtigt samfund.

Formanden: Jeg giver ordet til den fungerende minister for kulturelle anliggender. Undervisningsministeren har ordet.

Den fg. minister for kulturelle anliggender (*Helge Larsen*): Det areal ved Hanstholm havn, som fru Lene Christensen omtalte i sit spørgsmål, sorterer under ministeriet for offentlige arbejder, der ejer det på statens vegne. Det er ganske rigtigt eksproprieret til havne- og jernbaneformål for længe siden, ja, så langt tilbage som i 1919. Arealet henligger i øjeblikket ifølge den kommunale byplan i yderzone. Der er af Danmarks Naturfredningsforening rejst fredningssag på området og visse andre områder i forbindelse dermed, som ikke ejes af staten, en fredningssag, der er rejst over for fredningsnævnet for Thisted amtsrådsreds. Sagen er i øjeblikket til behandling i fredningsnævnet, og så vidt jeg er orienteret, vil en kendelse kunne forventes afsagt inden for den nærmeste tid.

Afgørelsen af, hvorvidt arealet skal fredes og i givet fald på hvilke vilkår, træffes af fredningsnævnet, hvis afgørelse ministeriet for kulturelle anliggender ingen indflydelse har på. Fredningsnævnets kendelse vil kunne indbringes for overfredningsnævnet af f. eks. vedkommende kommune eller ministerium, herunder naturligvis ministeriet for offentlige arbejder, og ministeriet for kulturelle anliggender. I øvrigt skal fredningsnævnets kendelse forelægges overfredningsnævnet, hvis kendelsen vil medføre erstatningskrav ud over 3.000 kr. Men som sagt er afgørelsen i den sag, som her er rejst, henlagt til fredningsnævnet for Thisted amt, og det er en institution, som er uafhængig af ministeriet for kulturelle anliggender.

Hermed sluttede spørgsmålet.